

STRUDLHOF

NÉMETH GÁBORNAK

De jó –
 hogy ez előjött. A driád nem,
 [mélyen aludt a fában,
 vagy egyebütt, kis fejét satöbbi,
 [satöbbi. Fel-
 ébresztett hajnalban a Királynő,
 [soká nem is tud-

tam létezéséről a Duna felett a keleti égen.

Eltakarták a felhők. Melzer este
 ellátogatott a Strudlhof-lépcsőre, mely
 az élet rámpás színpada satöbbi, állt ott
 hosszasan, a gesztenyelombok közt a zöld
 vas oszlopokon égtek a fehér tejüveg
 burákban a lámpák. Tanácsot kérni ment,
 ahogy a régi korok hívő pogányai
 a jósdába, csak nem tudta a kérdést,
 a kérdés és a válasz híját együtt
 tudta. Jövök a Ferenc József pályaudvar
 felől, a Wettpunkt Café képernyőjén
 Redcar pályáján, vöröstégla angol
 házak elől kikanyarodva épp most nyert
 Sperano két hosszal. Leülök, mint Melzer
 a Liechtenstein-parkban, táskám
 a ropogós kőre rakom, rágyújtok. Az Am Hof-

[érzés

az idei év hozadéka volt, a nagy nyár,
 dögunalmával, melyhez nem kell külön
 emitt vagy ott ücsörögni, Zárunk Zárunk Hyde

[Parkot

elhagyni Beckett Murphyjével, alkalmi munkát
 végez, nem kell a Gonzagagasse kihalt
 hivatalnoki délutánján egy trafikba
 bemenni, Pozsonyról beszélni egy ballonos
 öreg-kolleginával, hetvenhat éves,
 ő is német–magyar szakos, apja ott volt
 professzor, medvés lapot vásárolni, be-
 veszik, a kirakatból, „ezek igen ritka medvés
 [lapok”,

mondja, ahogy már kettesben maradtok,
 a trafikos. Megbeszélitek, legközelebb újra
 [eljössz.

Az Am Hof-érzetet lassan érted meg: nem kell
 ismételni, ez még az se, különben
 is, mikor legközelebb ott vagy, borús az ég,
 nem ül le melléd fagyizni Kafka morc arccal

– egy hivatalnok –, Melzer nem itt találkozik
 [Theával,
 és te, egyáltalán, senkivel se találkozol,
 soványult öregedő futó, az Am Hof a titokzatos
 [megálló,

személye-sincs, éppen szaxofonozik
 valaki, a földön a tok, dobni kéne bele valamit;
 másutt, másnak dobsz; a Graben se forgatagos,
 a Singerstrasséről most a Wollzeilédre menj át?,
 [de jó,

hogy van ez a birtokrag, ott vetted négyre
 [osztott

Linda-Perry-sapkád, egy kalap és egy
 [zsokétökfödő
 és egy bringás-bukósisak mellett: ezek hát
 [fegyvereid,

mint

Szép Ernónél a nyakkendők, istenem a világ
 [bősége

csupán nyakkendőkben!, nem lesz idő csodálni,
 megcsodálni, mi ily tömérdék!

A Singerstrasse felől inkább
 a Mariotte Hotel irányát választod.

Semmi semmire nem kötelez. Éjten,
 már egy óra ötök, ez tegnap még éjfél
 után öt volt, felébredsz, társnéd újra itthon,
 alszik; a kis driád közös barátotok;
 és hajnalban megjön Szpéró, nem látszik az
 [égen

a Királynő, a kör, társnéd saját magának
 makacsul a pikket választja, „nem, nem
 [vehetem
 el Tőle azt”, most ezt írod, és sírsz, az ég,
 szeptemberben, olyan döbbenet csillagos volt,
 egészen váratlan csillagok ragyogtak,
 csak Ő nem, Ő nem, Ő nem, de mintha
 ennyi volna csak, azt mondaná, ó, ó, hát ez
 [csak ennyi,

látod, csak ennyi,
 azt a felhőt a hajnal előtti trieszti gép egén
 félre-én-nem-tudom-mit-csinálja,
 és jön, mert ideje eljött, már csak úgy,
 ahogy elvárod, mint Melzer a tisztí nyugdíjat,
 vagy a havi fixet a Dohányjövédéknél,

nem tudsz meg semmi választ, csak tudod,
mikor jön a káró bohóc királynő, a 4 Non
[Blondes-
-sal, ha fél négykor (disznóság!, nem kerek
[órákor),
akkor nyolckor legközelebb, már nem is
látod, annyit látsz belőle, mint Ginnie-ből,
ahogy ő meg, nagy ballonkabát, ahogy a Perryn
ez a muteros bordó pöttyös, bemegy
az Ouse-be. Nem vagy Leonard Woolf-párti,
[isten bocsássa
meg neked, pedig mint anyja, olyan volt
[Ginnie-vel,
fura, mintha anyám volna, írta Ginnie, és hogy
– jegyzeteled a Stadtparkban, Yorkra gyűjtva, ez
bécsid – Ginnie azt írta a búcsúlevélben,
minden boldogtalanságuknak ő volt az oka,
az ő erotikus képtelensége, na ja, ezt
így már a levélben nem írta, ezt csak olvasom
egy könyvben, Az örület asszonyai, amit
a Müller könyvesboltban vettem, boltomban az
Ungargassén, na ja, Metternich szerint
a Balkán határán. Társnémmal külön-külön,
egy-egy év eltolódással kinéztünk a Strudlira,
a kis driád aludt a fában, vagy csavargók jártak
napragyogásban, szemközt a bádógok
[alumíniumosan
villogtak a tetőkertek álciprusai alatt.
A szép, mely mintha futna. S nem véd
a csúnyaság, amit lehet, kihozol ebből, anyyi,
és úgy egyáltalán: egyáltalán. Elmúlt,
bánatodra?
Kinyitod az ablakot, legyen közvetlen kapcsolat
a Királynővel, ki neked a pikk és
a kőr közt lebeg, ezt majd a csapat mondja
[meg,
a sivatagi páncélos dandár. Exupéry ettől
[függetlenül.
És Melzer. Sánta madarad, Alíz; a redcari
[negyedik
futamban bejön Alizano. Bejön búcsúzóul Pipit,
[igen,
a Pipi Néni. A Vérmező nem bécsi fekvésű,
[mégis,
ott még azzal a kalitkával, egy lába csorba,
a Városmajor felől jössz a májusi tócsák közt,
ropog lábad alatt az elázott zúzalék kő. Kicsit.

Mondhatod, Morphine & Chocolate, hogy te
[messziről
jössz, a long-long way-yea-yea-yeae, és hogy
[csak
így lehet, it can only be that way-y-heay-eee,
[készen

kell rá lenni, addig van, ez minden, readiness is
[all,
és Wittl (a Müller-féle boltban vetted a
[Tractatust s
az életrajzot): nem, nem az, hogy akkor hát a
[rák,
hogy ez kiderült, nem az, ő nem is akar élni
[tovább, de
hogy ez ellen most annyi mindent akarnak
[tenni majd.
A Pfaffstätteni Filozófia! Az ő emlékére ez az
[enyém,
igen, hogy minden devianciánk oka az a
[bizonyos
határ-helyzet, hol is saját helységünk névtáblája
örökké át van húzva, mi ezt látjuk, azon túl,
[mettől, azt se
tudjuk, a nem tudott világ kezdődik, arról nem
[lehet
beszélni, mégis örökké az izgat minket, ezt
[normálisnak
tartjuk, ezt a nemes, nagyobb törekvést, de
a saját falunkat dili képzetnek, devianciának,
[miért
lenne áthúzva különben, real, így nem real, itt
[really
hurts when it's real, és Morphie & Chocolate
a szubsztárunk, ízetlen tréfa, ez az ára,
a szubsztrátumunk, our substitute, Bécs
[semminek se az.

Persze, helyettesít. De nem az, hogy
[melankóliánkat
– a kafei morc durcát – jó kedvvel,
[betegségünket
– our sickness – egészséggel (Sylvia Plath, e
[szöveg
szerzője Shaunna Hall, Cleves hercegnő nem is
[fér
a négyes csapatba, persze, nem mondtam
[Ginnie a treff
királynő, Nussdorfnál, ahogy az ágak közé
[kihajlok,
a két Duna-ág egyedi találkozásánál, Doderer
[kedvelt sétahelye
Melzeréssel, Edithával, Paulával, Theával,
[nem csobban
a kövekkel megrakott zsebű kabát, nem áll az
[agyagba szúrva a bot).

Áthajlok a rámpa korlátján. Nemsokára:
[Bécsből
a Bloomsburybe egy hajnalon, Schwechatról,
[furcsa lesz,

Lauda Air. Majd a kis zöld bolt kirakata előtt
[állok,
majd Vanessa Bell, képeit a Tate Galleryben
[nézegetem,
majd hozzám lép megint, talán, egy
[ballonkabátos
hölgy, és érdeklődik képzőművészeti ízlésem
[felől,
ó, nem, nem, az már talán el is marad.

Aludt a kis drád a fában, mire is
felelt volna. Szárnyacska alá hajtotta fejét,
írja Heimito von Doderer, és Melzer
[hazaballag.

Nem iszom többé dán pálinkát, mentásat,
az ottani Broadwayn, na ja, nem sörözöm
az Operettenwiertnél, a Freyungon nem lesz
kőkiállítás többé, ropogó poros deszkákon,
[lakkos
padlók széthullásán nem lépkedek, lesz más, ez
az Am Hof-tudás, a dögunalom, mely a világ
teljese, olykor szünetet tartva.

A szünetet olykor te tarthatod. Hogy a Strudli
[fáj, mert real.

Erre a szünetre készülsz fel,

amikor már Alíz is elbiccen sánta lábával
[Szpéro után,
mint bánatodra annyi minden, és a magad
[Wittije leszel,
mondd el saját szavaiddal, valami még utoljára
[erre szólít.
Talán elindulsz fel, a múltak vizein át a
[Lépcsőn.

S addig, mondja társném, IT SZENVEDET,
[mármint hogy én,
ez rám vonatkozik, nézzük az eredményt,
[vigyorgok,
ahogy a Christa Hillhouse-ra a produkció vége
[közeledtén
a Linda Perry, ez is megvolt, itt, persze, egy
[t-vel,
szenedett, egy t-vel, mert, legyintünk
elbizakodott és lelkes közönnyel, még jelen
[időben!

Background vocals, te!, mondom társnémnak
én, ahogy holnap ott megyek föl a Strudlin,
megemlegetlek! „Paskold meg helyettem a hal
[pofáját!”

De a Szép az mintha csak futna innen.
Gyerünk tovább!

Kemény István – Vörös István

DIALÓGUS A VÁROSRÓL

ol van Budapest?

H – Kérdésed, gondolom,
nem földrajzi jellegű. Ha ez
így van, és lényegileg külön-
bözik egy feleltető földrajz-
tanár mentő kérdésétől, akkor
először is magát a kérdést kell megvizsgál-
nunk. A kérdés kulcsa a benne található tu-
lajdonnév. Mert bár első ránézésre a kérdő-
szó a meghökkentő benne, lévén, hogy túl-
ságosan egyértelmű, vagy túlságosan talá-
nyos a jelentése, az értelmét mégis a „Buda-
pest” szó fogja meghatározni. Aszerint,
hogy mit mond a számunkra ez a szó, fogja
az értelmét változtatni a kérdőszó is. Sőt tu-
lajdonképpen a mondat közepén levő létige
is. A kérdésedben tehát, úgy látom, egy má-

sik kérdés rejlik, és csak annak megválaszo-
lásán át vezet az út a válaszhoz. Hogy meg-
mondhassam, hol van Budapest, ahhoz
előbb azt kéne megmondanom, mi is egyál-
talan Budapest.

Ezt viszont az nehezíti, hogy a válasz
írásakor is épp Budapesten vagyok. Hiányzik
a kellő távolság, ami az íráshoz elkerülhetet-
len. Másrészt persze ilyen távolság ebben az
esetben nincs is. Ha elutazunk Budapestről,
akkor teljesen szem elől tévesztjük, nem-
hogy rálátásunk lenne. (És már a kifelé út is:
a lakótelepek, a gyárak... – máris itt az első
válasz a kérdésedre: Budapest Budapest te-
rületén jóval belül van.) Ha pedig repülőről
próbálnánk meg lenézni rá, az se segítene,
Radnóttival egyetértve megállapíthatjuk,